

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het woord dat in u geplant wordt, hetwelk uwe zielen kan zalig maken. En zijt daders des woords en niet alleen hoorders, uzelveu met valsche overlegging bedriegende.

JAKOBUS 1 : 21, 22.

No. 3. 1 Februari.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	7e Jaargang 1902.
------------------------------	---	------------------------------------

„MORMONISME”*

**Wat het heeft gedaan. — Wat het doet. —
Wat het voornemens is te doen.**

Geschreven door President Lorenzo Snow, op verzoek van den Redacteur Chas. F. Lummis, en gepubliceert in zijn geïllustreerd Magazijn „The Land of Sunshine,” oplag 30.000. San Francisco, Californië, October 1901.

Te verhalen al wat het Mormonisme gedaan heeft, alles wat het doet, en alles wat het voornemens is te doen, binnen de perken van een artikel voor een Magazijn, is blijkbaar onmogelijk. Ik kan het hier slechts in het kort bespreken, en eene beknopte samenvatting van het drievoudige onderwerp geven en hetzelfde meer in het algemeen behandelen dan in bijzonderheden. Ik ben dankbaar voor het voorrecht om voor een wijden kring van lezers de waarheid aangaande het doel en de verrichting van mijn volk te kunnen schrijven. Teneinde deze verrichtingen duidelijk te

* Het is altijd zeer belangrijk de andere zijde van de geschiedenis te hooren. Voorzeker zal de geschiedenis van de 300,000 Amerikanen, wier kleine woeste Staat meer wonderbare huishoudelijke veranderingen teweeggebracht heeft, dan eenige andere staat in de Unie, van veel belang voer alle nadenkende Amerikanen zijn. Omdat wij als een volk nimmer meer dan de ééne zijde van de geschiedenis gehoord hebben — welke zoovele malen herhaald is, door enkele wijze menschen en tienduizenden minder wijzen, dat de snaren verlamd zijn — heeft dit magazijn het hoofd van het Mormonendom verzocht eene geteekende officiele verklaring te geven, van de doeleinden en geloofsbegrippen van zijn volk. Dit heeft hij gegeven. En terwijl dit artikel gezet wordt, komt het bericht van den plotseligen dood van President Snow; en dit is waarschijnlijk het laatste document dat door dezen merkwaardigen man is geschreven. Wat iemand ook van den Mormoonschen godsdienst moge denken, er is geen twijfel ten opzichte van de waarde dezer geautoriseerde mededeeling van zijn leerstellingen. Chas. F. Lummis, Red.

verstaan, is het noodig dat men eerst de doeleinden in betrekking daartoe verstaat; en de behandeling daarvan, hoe kort ook, sluit noodzakelijker wijze de hoofdzak in zich van de opdracht van het Mormonisme aan de wereld.

Het Mormonisme, een bijnaam voor den werkelijken godsdienst van de Heiligen der laatste Dagen, beweert niet eene nieuwe zaak te zijn, tenzij voor dit geslacht. Het maakt zichzelf bekend als het oorspronkelijke plan van Zaligheid, vastgesteld in de hemelen, voordat de wereld was, en van God aan den mensch in verschillende eeuwen geopenbaard. Dat Adam, Enoch, Noach, Abraham, Mozes, en andere waardige mannen van ouds, dezen godsdienst in een serie van bedeeelingen successiefflijk bezaten gelooven wij, als een volk, in waarheid. Voor ons is het Evangelie, door den Verlosser in het midden des tijds geleerd, een hersteld Evangelie waarvan Hij echter de auteur, in Zijn voortbestaan staat was. Mormonisme, in het kort, is het herstelde oorspronkelijke Christelijke geloof, het oude Evangelie wederom teruggebracht, ditmaal de bedeeeling van de volheid der tijden te beginnen, het duizendjarigrijk in te leiden en het werk te eindigen aangaande de verlossing ten opzichte van deze planeet.

Het leert dat vóór den Duizendjarigen vrede, eene algemeene vergadering van het verspreide Israël, de werkelijke nakomelingen van Abraham, Izaak en Jacob, plaats zal hebben; meenende niet alleen de joden, doch eveneens de „verlorene stammen”, en zulken van het verkózen zaad die voor geslachten vermengd zijn met andere volken. Deze vergadering, welke de bekeerde heidenen in zich sluit, gaat de glorieijke komst van den Koning der koningen vooraf, en de opstanding van hen welke van Christus zijn bij Zijne komst. De plaatsen van verzameling zijn Amerika en Palestina, de eerste in tijdkundige rekening voorafgaande als de vergaderingsplaats van „Efraim en zijne genooten”, terwijl de „verdrevenen van Judah” naar Jeruzalem zullen emigreeren en hetzelfde wederom opbouwen. Hier op het Amerikaansche vasteland, zal Zion opgericht worden, een nieuw Jeruzalem, alwaar de Heiligen zich ten laatste zullen vergaderen en zich voor de komst van den Messias voorbereiden.

De plaats van den stad van Zion, was door den Profeet Joseph Smith aangewezen als zijnde Jackson-Graafschap, Missouri, en aldaar vestigde zich in 1831 eenigen van ons volk, doch waren daaropvolgend van hunne huizen verdreven. Deze gebeurtenis, ofschoon t'het bouwen van de stad verdraagde, deed de plaats van hare vestiging niet veranderen. De Heiligen der laatste Dagen verwachten volkomen naar Jackson-Graafschap terug te keeren en „Zion op te bouwen”. Hun uittocht naar het Rotsgebergte en hun verblijf in de Ringen van Zion — zooals de plaatsen genoemd worden welke zij thans bewonen — beschouwen zij als voorbereidend voor deze terugkeer en als gebeurtenissen welke moesten plaats vinden, teneinde de Schriften te vervullen, in het bijzonder deze woorden van Jesaja, „O, Zion gij verkondigster van goede

boodschap! klim op eenen hoogen berg" . . . . „En het zal geschieden in het laatste der Dagen, dat de berg van het huis des Heeren zal vastgesteld zijn op den top der bergen en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen en tot dezelve zullen allen Heidenen toevloeden.”

De voorspellingen van den Bijbel in betrekking tot het werk van den Heer in deze laatste Dagen, zijn niet de eenige welke door de Evangelisten van het Mormoonsche geloof aangehaald worden. Het Boek van Mormon, beweerende een geschiedenis te zijn van het oude Amerika, een verslag van een tak van het huis van Israël, de blanke voorouders van de roodhuiden, aan wien de Zaligmaker na Zijne opstanding, persoonlijk bediende, is eveneens vol met profetische aanhalingen aangaande de laatste dagen; en deze profetiën worden eveneens verklaard door onze Ouderlingen, wanneer zij hun getuigenis aan de wereld geven.

Joseph Smith deelde mede dat een engel van den hemel aan hem de gouden platen van het Boek van Mormon openbaarde, bevattende het Evangelie, en dat anderen hemelsche boodschappers hem tot het Aäronische en Melchizedeksche Priesterschap verordeneerden; hem aldus bemachtigden anderen te verordeneeren, geloof en bekeering te prediken, te doopen in water door onderdompeling tot de vergeving der zonden, en de handen op te leggen voor de gave des Heiligen Geestes; in het kort, alle dingen te doen welke noodig waren gedaan te worden om de bedeeling van de volheid der tijden in te voeren. In deze verklaring was de belofte besloten dat allen, welke het Evangelie gehoorzaamden, dezelfde wonderbare gaven en machten zouden genieten waarin de discipelen van ouds zich verheugden.

Het effect van zulk eene mededeeling, eerst onder de landbouwers en handwerkslieden van het westen van de staten van New-York en Pennsylvanië, daarna onder de nederzetteren van het Westen en Zuiden, en dan onder de pachters en de werkende klasse van Groot-Brittannië, Skandinavië en andere landstreken van Europa, was weinig minder als wonderbaar. Duizenden verdrongen zich om te hooren naar de Ouderlingen — meerendeels ongeletterd, doch ernstige, ijverige mannen, predikende aan den weg, op de hoeken der straten, binnenshuis en in de open lucht naar het hun ook slechts werd toegestaan — en bij de twintig en honderdtallen van alle godsdiensten en zonder godsdienst, menschen van alle klassen en uit alle toestanden, doch over het algemeen de nederigen en geringen, werden tot de kudde vergaderd. Als een zaak welke zeer natuurlijk is, ondervond het werk bitteren, onmeêdoogenden en soms moorddadigen tegenstand, doch het ontwikkelde door deze ontvangst, en hoe heviger het bestreden werd, des te sneller de bekeerden vermeerderden. Zij welke het geloof omhelsden, wat ook hun nationaliteit was, werden geacht van het bloed van Israël te zijn, meerendeels van Efraïm, hunne oprechte bekeering aangenomen wordende als een bewijs van hun Israëlitischen oorsprong.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen

had, toen zij georganiseerd werd, te Fayette, Seneca-Graafschap, New-York op 6 April 1830, slechts zes leden. Een jaar later met het hoofdkantoor te Kirtland, Ohio, telde hij reeds twee duizend zielen. De kolonie welke in 1833 van Jackson graafschap, Missouri verdreven werd, bestond uit twaalf tot vijftienhonderd personen, doch dit was slechts een gedeelte van de Kerk. De eerste buitenlandsche bekeering vond plaats in den zomer van 1837, te Preston, Lancashire, Engeland, van welke plaats het werk zich in de omliggende landstreken verspreidde. Geheele dorpen werden bekeerd, en binnen negen maanden, werden twee duizend zielen gedoopt. Eene andere zending in 1840—41 versterkte en verbreidde de aldus gelegde fondatie en bracht zeven of acht duizend menschen meer in de Kerk, in de verschillende gedeelten van de Britsche eilanden; vestigde een voortdurende publicatie- en landverhuizingagentschap en maakte een begin aan den stroom van Mormoon-emigratie van uit dat land.

In den winter van 1838—39, het hoofdlichaam van het Mormoonsche volk tellende 15,000 mannen, vrouwen en kinderen, welke destijds in Caldwell-Graafschap, Missouri, en omliggende landstreken gevestigd waren, werden van hunne woonsteden verdreven onder een uitroeiingswet, uitgevaardigd door den Gouverneur, en waren gedwongen een toevlucht te zoeken in den nabijgelegen staat van Illinois. Daar vermeerderden zij binnen den tijd van zeven jaren tot 20 000 en ontvingen hunne eerste emigranten van het buitenland. De „Vergadering” door de Ouderlingen gepredikt was nu in ernst begonnen, en jaar na jaar kwamen bekeerden van Europa, Canada, en alle gedeelten van de Vereenigde staten naar Nauvoo, Hancock-graafschap en de omliggende streken, hetwelk de hoofdvergaderplaats geworden was, toegestroomd. Aldaar vond den Profeet den dood, door de hand van een gewapende bende, terwijl hij een gevangene was in de gevangenis te Carthago; welke gebeurtenis, ofschoon een hevige schok voor de Kerk, dezelve een grootere aandrang gaf en Brigham Young als de leider op den voorgrond plaatste.

Wordt vervolgd.

HET BOEK VAN MORMON.

Vervolg van bladz. 24.

Betuiging door rechtstreeksche bewijzen.

De waarheid van het Boek van Mormon wordt door den sterkste rechtstreeksche bewijzen, welke verkregen kunnen worden, betuigd. Om dit aan te toonen, zal het wellicht goed zijn om te overwegen wat rechtstreeksche bewijzen zijn. Een bewijs wordt verstaan te zijn, de middelen om een onbekend of een betwistbaar feit te bewijzen. Daar zijn wat genoemd wordt „toevallige bewijzen” en „rechtstreeksche bewijzen”.

De eersten zijn getuigenissen van dien aard, welke met omstandigheden handelden die verbonden zijn met het feit dat be-
wezen moet worden. Bij voorbeeld, voetstappen in de sneeuw,
zijn een bewijs voor den waarnemer dat iemand daar is geweest
sedert dat de sneeuw gevallen is, ofschoon de waarnemer zelf
niemand gezien heeft. De voetstappen in de sneeuw zijn toevallige
bewijzen dat hij juist is in zijne conclusie. Rechtstreeksch bewijs
is de getuigenis van een getuigen aangaande datgene wat hij gezien
heeft, gevoelt of weet door zijne eigene zintuigen. Het is een
onbeslist vraagstuk of rechtstreeksche of wel toevallige bewijzen
de sterkste zijn, ofschoon in het algemeen de eerste als zoodanig
aangenomen worden. Nochtans van rechtstreeksche bewijzen moge
aangevoerd worden dat de getuige gedwaald heeft, of misleid is
of moedwillig misleidt, terwijl gezegd wordt dat toevallige be-
wijzen niet misleiden kunnen.

De bewijzen welke alreeds aangevoerd zijn om de waarheid
van het Boek van Mormon aan te toonen, zijn die welke genoemd
mogen worden toevallige bewijzen. De eenige bewijzen welke de
menschheid nevens inspiratie heeft, dat de Bijbel waar is, zijn
indirecte of toevallige bewijzen. Datgene hetwelk eenig is aangaande
het Boek van Mormon, is dat het gesteund wordt door rechtstreeksche
getuigenis, welke bevestigd wordt door toevallige bewijzen hetgeen
aantoont dat de getuigen niet dwaalden, noch bedrogen waren en
dat zij geen onwaarheden herhaalden. Na het titel blad van het
Boek van Mormon is de getuigenis gedrukt van drie getuigen,
welke hunne verklaring in de volgende ernstige en nadrukkelijke
woorden mededeelen.

Getuigenis der Drie Getuigen.

„Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren, tot wie
dit werk zal komen, dat wij door de genade van God den Vader en onzen
Heer Jezus Christus de platen hebben gezien, die dit boek bevatten, hetwelk
een verslag is van het volk van Nephi, en ook van de Lamaniëten hunne
broederen, en van het volk van Jared dat van den toren kwam, van welken
is gesproken geworden. En wij weten ook, dat zij vertaald zijn door de
gave en kracht Gods want zijne stem heeft het ons bekend gemaakt. Daar-
door weten wij zeker dat het werk waarheid is. Wij getuigen alzoo, dat
wij het graveerwerk, hetwelk op de platen was, gezien hebben; dat het ons
getoond is geworden door de kracht Gods en niet door die van den mensch.
Wij maken met nederige woorden bekend, dat een engel Gods uit den
Hemel nederdaalde en de platen voor onze oogen bracht, zoodat wij ze
konden betasten evenals het graveerwerk op dezelve. Wij weten dat het
door de genade van God den Vader en onzen Heer Jezus Christus is, dat
wij ze aanschouwden en geven getuigenis, dat deze dingen waarachtig zijn;
en het is wonderlijk in onze oogen. Niettemin de stem des Heeren gebood
ons, dat wij hiervan getuigenis zouden geven. Om gehoorzaam te zijn aan
de geboden van God, geven wij getuigenis van deze dingen, wetende indien
wij getrouw blijven in Christus, wij onze kleederen zullen reinigen van het
bloed aller menschen, vlekkeloos zullen bevonden worden voor den rechter-
stoel van Christus en eeuwig met Hem zullen wonen in den Hemel. En

eere zij den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, welke zijn één God. Amen.

„OLIVIER COWDERIJ.
„DAVID WHITMER.
„MARTINUS HARRIS.”

Geen sterker getuigenis als dit van het bestaan van een feit kan of is gegeven geworden. Niets minder dan een rechtstreeksche openbaring van den hemel aan iemand persoonlijk kan hem overtuigend bewijs geven, dan gegeven is door de getuigenis van deze drie getuigen. Welk grooter bewijs als dit kan iemand vragen of verlangen? Hier heeft men de heiligste verklaring van drie mannen van gezond verstand en strenge waarheidsliefde, welke zeggen dat de stem van God aan hen meedeelde dat het Boek van Mormon door de gave en kracht van God vertaald was en dat een engel van den Hemel hen de platen toonde waarvan het verslag vertaald was en dat zij wisten dat het waarheid was. Zulk een getuigenis zou voldoende zijn een aanspraak in eenig gerechtshof op aarde te bevestigen

Getuigenis van de Getuigen Onveranderd.

Vele jaren na de eerste uitgave van het Boek van Mormon met de namen van de drie getuigen aan hetzelfde verbonden vroeg een heer aan Olivier Cowderij of hij geloofde dat het boek waarheid was. De vrager las van het boek de namen van de drie getuigen, en riep uit, „Mijnheer Cowderij, gelooft gij dit boek?”

„Neen, mijnheer,” antwoordde Cowderij.

„Doch,” zeide deze heer, „uw naam is in hetzelfde gedrukt, en gij verklaart daar, dat gij een engel zag, en ook de platen waarvan het boek beweert de vertaling te zijn, en nu zegt gij dat gij het niet gelooft. Welke van deze verklaring is de waarheid?”

De heer Cowderij antwoordde, „Mijn naam is in dat boek, en wat ik daar gezegd heb is de waarheid. Ik zag dit; Ik weet dat ik het zag, en geloof heeft niets met hetzelfde te doen, daar een volkomen wetenschap het geloof dat ik in het werk had verslonden heeft, wetende gelijk als ik doe, dat het waarheid is”.

Eenige dagen voor zijn dood riep David Whitmer, een ander van de getuigen, zijne familie en een aantal van zijne vrienden te zamen en gaf aan hen stervende deze getuigenis. Tot zijn Doktor zeide hij: „Dr. Buchanan, ik wensch dat gij zegt of ik bij mijne volkomen kennis ben, voordat ik mijne laatste getuigenis geef.”

„Ja, gij zijt bij uw volkomen verstand, want ik heb juist een zamenspraak met u gehad.”

Daarna, sprekende tot al degenen welke zich om zijn legerstede geschaard hadden, zeide hij: „Nu gij moet getrouw in Christus zijn. Ik wensch tot u allen te zeggen dat de Bijbel en het verslag der Nephieten (het Boek van Mormon) waarheid zijn. zoo gij kunt zeggen dat gij mijne getuigenis gehoord hebt op mijn sterfbed. Weest allen getrouw in Christus en uwe belooning zal overeenkomstig met uwe werken zijn. God zegene u allen. Mijn vertrouwen is in Christus voor immer, werelden zonder einde. Amen.”

Martin Harris, de derde getuigen, ging voort om van de waarheid van zijne verklaring te getuigen tot op den dag van zijn dood, welke op 10 Juli 1875 plaats vond. Deze drie mannen werden door hunne bekende als zijnde streng waarheidslievend en oprecht beschouwd.

Getuigenis der Acht Getuigen.

Benevens de drie voorgenoemde getuigen, zijn er nog acht andere wier getuigenis aangaande het Boek van Mormon aan de wereld gegeven is. Hun getuigenis is als volgt:

„Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren, tot wie dit werk zal komen, dat Joseph Smith Jr., de vertaler van dit werk, ons de de platen getoond heeft, waarvan gesproken is geworden. Dat zij eenen gouden glans bezitten en dat wij alle bladen, die genoemde Joseph Smith vertaald heeft, in onze handen hebben gehad, zoodat wij duidelijk het graveer daarop aanwezig konden zien. Dat dit graveerwerk van eene buitengewone bewerking is en tot die der ouden schijnt te behooren. Wij getuigen met nederige woorden, dat genoemde Smith ons dit alles getoond heeft, dat wij dit hebben gezien en betast en wij daardoor met zekerheid weten, dat genoemde Smith de platen heeft, waarvan wij gesproken hebben. Wij geven onze namen aan de wereld om aan de geheele wereld te getuigen wat wij gezien hebben en wij liegen niet, God zijnde onze medegetuige.

CHRISTIAAN WHITMER,
JACOB WHITMER,
PETRUS WHITMER,
JAN WHITMER,

HYRUM PAGE,
JOSEPH SMITH SR.,
HYRUM SMITH,
SAMUEL H. SMITH.

Natuurlijk bewijs van het Boek van Mormon.

Het bewijs dat het Boek van Mormon echt is, bewijst eveneens de goddelijke zending van Joseph Smith. Hiermede zijn eenige der uiterlijke bewijzen van de waarheid van dat merkwaardige werk bekend als het Boek van Mormon.

De hoofdverklaring welke het Boek van Mormon bevat, waarvan mogelijkheid is van bevestigd of versterkt worden in de verslagen van moderne ontdekkingen en onderzoekingen, zijn deze:

1. Dat Amerika eens door een kolonie bewoond werd, welke van Azië kwam ten tijde van de verwarring der talen, toen de inwoners der aarde ondernamen om den toren van Babel te bouwen; en dat deze kolonisten en hunne nakomelingen voor een tijdperk van ongeveer zestien of zeventien eeuwen bloeiden, zijnde een hoogst beschaafd volk, doch dat ten laatste uitgeroeid werd.

2. Dat Amerika wederom bewoond werd; ditmaal door een kolonie van het Hebreuwsche geslacht hetwelk ongeveer 600 jaar voor Christus van Jeruzalem kwamen. Dat zij de wetten van Mozes onderhielden, en een verslag hadden van de schepping, den zondvloed, enz.

3. Dat zij zich eveneens tot een groote en hooge beschaafde natie ontwikkelde.

4. Dat zij een kennis van Christus hadden en dat Hij aan hun verscheen en hen het Evangelie onderwees.

5 Dat verschrikkelijke aardbevingen en verwoesting van leven plaats had ten tijde van de kruisiging van Christus.

Kolonisten van den Toren van Babel.

Het Boek van Mormon verklaart dat een man met name Jared en zijn broeder, en hunne familiën en eenige andere mannen met hunne familiën, geleid zijnde door den Heer, van den grooten toren kwamen, ten tijde, als de Heer de talen van het volk verwarde, en in schepen naar Amerika overstaken. Daar vermenigvuldigden zij zich en werden een groote natie en zich noordwaarts over het land of over Noord-Amerika zich verspreidde. Ten laatste, ongeveer 600 jaar voor Christus werd deze natie (zie Boek van Ether) uitgeroeid door onderlingen oorlog.

Josephus, de joodsche geschiedschrijver, sprekende van de gebeurtenissen van den tijd van de verspreiding van den toren van Babel zegt:

„Daarna werden zij over het land verspreid, vanwege hunne talen, en gingen in koloniën overal heen: en elke kolonie nam bezit van dat land waar zij zich nederzetten, en waarheen hun God leidde; zoodat het geheele land met hen gevuld was, beide het binnenland en aan de zeeplaatsen. Daar waren sommigen, welke eveneens in schepen over de zee gingen, en de eilanden bewoonden.” — Antiquiteiten van de Joden, Boek 1, hoofdstuk 5.

Natuurlijk dit verslag verklaart niet juist dat er een kolonie naar Amerika ging, doch het zegt er koloniën overal heen gingen, en dat sommigen van het volk in schepen naar afgelegen landen gingen en naar plaatsen waar God hen heen leidde.

Wordt vervolgd.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Hendrik De Brij, sedert anderhalf jaar bekwamelijk schrijver voor *de Ster*, is van dezen arbeid ontslagen en zal zijn tijd voortaan geheel besteden in het bestuur der Rotterdamsche Conferentie, welke meer en meer uitgebreid wordt en waarvan de vooruitzichten zeer bemoedigend zijn.

Ouderling Leendert van den Akker is van zijne positie als President der Brusselsche Conferentie eervol ontslagen en geroepen de plaats als schrijver en vertaler voor *de Ster* in het Zendingskantoor in te nemen.

Aphorismen.

Al wat ik ben, of ooit zal zijn ben ik aan mijn moeder verschuldigd.

ABRAHAM LINCOLN.

Wien zal hij helpen, die zijn moeder niet helpt.

Turksch.

Hij die een kind bij de hand neemt, neemt een moeder bij het hart.

Deensch.

Waar is eene moeder die haar kind voor een ander wenscht te geven?

GAY.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Het Bezoek van President Lyman.

Den 3en Januari l.l. was het ons voorrecht Apostel Francis M. Lyman bij zijne komst van Engeland alhier te ontmoeten en hem naar Berlijn te vergezellen. Aldaar werd eene Conferentie van al de Zendingen der Duitsche Zending gehouden beginnende den 5en Januarie en 5 dagen durende, bestaande uit openbare vergaderingen op Zondag, den eersten dag der samenkomsten, en raadvergaderingen van de Zendingen op de andere dagen. Heerlijke vergaderingen werden gedurende die dagen gehouden en een krachtige geest werd in alle vergaderingen openbaar. De onderrichtingen waren van bijzonder nut voor de in den wijngaard des Heeren arbeidende dienstknechten en tot voorspoed van het Werk. Er waren van Duitschland en andere Zendingen 135 Zendingen aanwezig; het grootste getal dat ooit in Europa te zaam vergaderd is. Van daar was het ons toegestaan in gezelschap van Prest. Lyman een bezoek in Zwitserland te brengen, eene Conferentie aldaar bij te wonen en al de in dat veld arbeidende Zendingen 39 in getal, te begroeten.

De terugreis werd door België naar Rotterdam gemaakt en op weg zijnde waren openbare vergaderingen in Luik en Brussel voorbereid en gehouden. Woensdagavond, den 15 Januari, om 7 uur in eerstgenoemde plaats werd door President Lyman een krachtig toegewijdsgebed gevraagd over het land en de inwoners van België voor de verdere prediking van het Evangelie onder die natie. Dien zelfden avond in de vergadering heerste een zeer goede geest en de zaal werd stamp vol, de meerderheid bestond uit vreemdelingen. Den volgenden avond werd eene goede vergadering in Brussel gehouden. Zaterdag en Zondag, den 19en, vonden de vergaderingen van de Rotterdamsche Conferentie plaats. In de raadvergadering der Zendingen op Zaterdag waren 33 Zendingen van deze Zending aanwezig. In al de vergaderingen heerste er een buitengewone geest en voortreffelijke orde en oplettendheid werd getoond. De door Apostel Lyman aanbevolene onderrichtingen en de geest welke zijne woorden begeleidde, drongen tot elk hart door en maakten een diepen indruk, waarvan ongetwijfeld de gevolgen zullen merkbaar worden. Zijne tegenwoordigheid in deze Zending is waarlijk een zegen geweest en als de door hem gegevene raadgevingen getrouwelijk nagevolgd worden, grootere zegeningen zullen genoten worden.

Rotterdamsche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Rotterdamsche vertaking van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd op Zondag 19 Januari 1902 te Rotterdam gehouden. Tegenwoordig waren: Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, Pres. Sylvester Q. Cannon, en de volgende Zendingelingen van de Nederlandsche Zending:

Pres. Stanley F. Taylor, en de Ouderlingen George Hickenlooper, William M. Lillywhite, Lambertus J. Kragt, William A. Koldewijn, Wm. Dalebout, en Henry E. King van de Amsterdamsche Conferentie; Pres. Jos. C. Platt, en de Ouderlingen Hendrik Bel, Jan Tingen, Wm. de Leeuw en Albertus Bragonje, van de Groningsche Conferentie; Pres. George L. Weiler en de Ouderlingen Benj. H. Robison, John. W. F. Myers, James W. D. Hurren en Zuster Ella R. Hunt van de Arnhemsche Conferentie; Pres. Chas. P. Beuz van de Luiksche Conferentie; Pres. Leendert v. d. Akker en de Ouderling Lucas Roghaar van de Brusselsche Conferentie; en Walter W. Bond, en B. Morris Young Jr. welke muziek studeeren; Pres. Hendrik De Brij en al de Zendingelingen der Rotterdamsche Conferentie

De vergaderingen werden in de zaal „Excelsior” St. Janstraat 15, gehouden. De eerste vergadering werd des morgens ten 10.30 uur geopend door Pres. Sylvester Q. Cannon, met het laten zingen van het lied 131 „O zeg wat is waarheid”, gebed door Ouderling Jan Tingen, waarna lied 108 : 1 3 „Voor hen rijst mijn Bede” gezongen werd. Pres. Sylvester Q. Cannon was de eerste spreker, die allen tot deze vergadering verwelkomde; hij uitte den wensch dat de Geest des Heeren in ons midden zou zijn, en verblijdde zich om de gelegenheid te kunnen en mogen genieten te zamen te vergadering onder zulke gunstige omstandigheden.

Hij deelde mede dat de Broeders en Zusters in Duitschland en Zwitserland, vanwaar hij pas terug is gekomen, van hem verlangden dat hij de groeten van hen zou overbrengen, en ook sprak hij eenige woorden omtrent de eenheid die onder hen heerscht.

Hij gaf verder een sterk getuigenis van den afval en de herstelling van het Evangelie en hoopte dat de menschen zouden zoeken te zien wat de Heere van zijne kinderen verlangde. Daarna sprak Ouderling Gerard B. Denkers over de noodzakelijkheid van eenheid op aarde zoowel op maatschappelijk als geestelijk gebied. Hij bewees dat er eenheid moet zijn in de Kerk van Christus, en eenheid onder de menschen op aard, daar God niet verdeeld is. Eveneens bewees hij dat daar een afval plaats heeft gehad, en gaf getuigenis van de herstelling van het Evangelie met apostelen, profeten, krachten, gaven en zegeningen om deze eenheid te weeg te brengen.

Vervolgens sprak Ouderling Leendert v. d. Akker over de noodzakelijkheid om het voorbeeld van Christus na te volgen, en ons zelve te reinigen, en Hem aan te nemen op de door

Christus vastgestelde voorwaarde, d. w. z. door het bad der wedergeboorte, dat hij voorstelde water en geest te zijn. Hierna stelde Pres. Cannon Apostel Francis M. Lyman voor die sprak in de Engelische taal, welke in het Hollandsch vertaald werd door Ouderling Hendrik De Brij. Hij sprak eenige woorden over de grondbeginselen van het Evangelie als verkondigd in de dagen van Christus en toonde aan dat de leer van de Heiligen der laatste Dagen dezelfde was, en geen nieuwe leer, en dat gelijk het noodzakelijk was deze boodschap te verkondigen in die dagen, zoo was het ook noodzakelijk deze te verkondigen aan de wereld in onze dagen, en terwijl ons vele boodschappen bekend zijn, deze zijn van de menschen, en niet van den Heere. Alhoewel dezen vele waarheden bezitten, en deze waarheden groot zijn, is het niet-tegenstaande noodig niet alleen veel, maar alle, waarheid te hebben. Hij bewees dat het noodzakelijk was om eene grootere macht als de menschen te hebben om de dingen Gods te verstaan, en dat deze macht tegenwoordig was in den Heiligen Geest die beloofd was door Christus. Hij gaf een krachtig getuigenis van de herstelling van het Evangelie in deze dagen. Hij eindigde om deze leer den menschen aan te bevelen, ze te onderzoeken, zich te bekeeren, en tot kennis der waarheid te komen.

De vergadering werd geëindigd door het zingen van lied 71 „Vast als een Rotssteen”. Dankzegging door Ouderling Hendrik Bel.

De namiddag vergadering in 't bijzonder voor de Heiligen gehouden werd ten 1.30 uur geopend door te laten zingen het lied 133 „De Schoone Toekomst”. Gebed door Ouderling Jos. C. Platt. Verder werd het lied 44 „Jezus werd eertijds veracht” gezongen, Ouderlingen La Fayette, T. Whitney en John H. Peterson, geholpen door Ouderlingen Lorenzo Y. Rigby en Wm. A. Koldewijn bedienden het avondmaal, waarna Pres. Sylvester Q. Cannon eenige woorden over de noodzakelijkheid om Apostelen, Profeten, etc. in de Kerk van Christus te hebben, en wat een bevoorrecht volk de Heiligen der laatste Dagen is om deze levende orakelen van God onder ons te hebben.

Hierna stelde hij de algemeene autoriteiten der Kerk voor welke algemeen ondersteund werden. Ook stelde hij voor Apostel Francis M. Lyman als President der Europeesche Zending; Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsche Zending; Hendrik De Brij Conferentie-President en Jan H. Meibos, La Fayette, T. Whitney, Stanley S. Stevens, Gerardus C. Bernards, John H. Peterson, Aart J. Neuteboom te Rotterdam; Lorenzo Y. Rigby, Jan van Daalen te Dordrecht; Meeuwes Bakker, Gerard B. Denkers te Utrecht, als reizende Zendingen; benevens het lokale priesterschap en beambten der Rotterdamsche vertakking, welke allen eveneens eenstemmig in hunne roepingen erkend werden. Het statistiek verslag dezer Afdeeling en de werkzaamheden der Zendingen van de laatste zeven maanden, eindigende 31 December 1901, is als volgt: Aantal districten 4, Zendingen: Zeventigers

van Zion 9, Ouderlingen 2; Locale Priesterschap: Ouderlingen 4, Priesters 11, Leeraars 18, Diaken 14, Leden 442, Kinderen onder acht jaar oud 194, totaal aantal zielen (Zendelingen niet mede gerekend) 685. Tractaten verspreid 10566, Boeken verspreid 169, Huizen bezocht met het eerste tractaat 4978, door uitnoodiging 1548, Evangelie gesprekken 3826, Algemeene vergaderingen gehouden 289, Zondagsscholen 129, Jongelieden Vereeniging 32, Priestervergadering 22, Zustersvergaderingen 29. Gedoopt: Nieuwe leden 56, Kinderen van leden 7, Bevestigd 63, Kinderen ingezegend 44, Vertrokken naar Zion 23, Verhuisd naar andere Afdeelingen 14, Ontvangen van andere Conferentiën 4. Overleden: gedoopte leden 4, kinderen beneden acht jaren 4; Verordineerd tot het Priesterschap 18. Vervolgens spraken Apostel Francis M. Lyman van de noodzakelijkheid om het Evangelie na te leven om waardig te zijn het avondmaal te nuttigen en besprak eveneens over de heiligheid van hetzelve en spoorde de Heiligen aan om rein en deugdzaam te zijn in woord, handel en daad. Hij besprak den heerlijken toestand die de Heiligen zouden beërven door het Evangelie te gehoorzamen, en Gods goddelijke plannen in betrekking tot zijne kinderen. Daarna werd een viool solo gespeeld op een zeer uitstekende wijze door Broeder B. Morris Young, begeleid op de piano door Broeder Walter W. Bond. Geëindigd met het zingen van lied 2, „De Dag der Bevrijding”. Dankzegging door Ouderling Stanley F. Taylor.

De avondvergadering werd ten 7.00 uur geopend. Lied 160 „Maakt mij Uwe wegen bekend” werd gezongen, waarna Ouderling William M. Lillywhite het gebed offerde. Verder werd het lied 31 „Heer! geef geloof” gezongen.

Ouderling George L. Weiler was de eerste spreker. Deze verklaarde op zeer duidelijke wijze op welken grond het Evangelie, gevestigd was, en dat dit fundament van Openbaring de oorzaak van den grooten vooruitgang was van de Kerk van Christus in deze dagen. Verder ging hij voort om te bewijzen dat Apostelen Profeten wederom op aard zijn. Hij verkondigde eveneens van de herstelling van het Evangelie en dat mannen uitgezonden zijn als jagers en visschers volgens vele voorspellingen van den Bijbel om Gods volk te vergaderen en den weg des Heeren te bereiden.

Daarna sprak Ouderling Jan H. Meibos, die getuigde van de waarheid van die woorden die gesproken waren. Ook ging hij voort om te bewijzen dat de Kerk van Christus door eene voorzetting van Openbaring moet geleid worden. Hij besprak eveneens de doeleinden van God om de menschen op aarde te plaatsen, en wat Hij van hen verlangt, hoe de menschen in duisternis afgedwaald zijn, de verordeningen en beginselen van het Evangelie overtreden, en veranderd hadden welke een algemeene afval veroorzaakte. Maar hij getuigde in deze dagen dat het Evangelie is hersteld geworden. Hij eindigde om de menschen aan te sporen den Bijbel te onderzoeken, afstand te doen van zonden en ongerechtigheden, en onderworpen te zijn aan de geboden des Heeren.

Hierna werd wederom eene vioolsolo gespeeld op een zeer

schoone wijze door Broeder B. Morris Young, begeleid op de piano door Broeder Walter W. Bond.

Apostel Francis M. Lyman was de laatste spreker, die wederom in het Engelsch sprak hetwelk vertaald werd door Ouderling De Brij. Hij gevoelde zich dankbaar om in hun tegenwoordigheid te zijn, en dankte hen dat zij hem zoo goed ontvengen hadden. Boomen zijn bekend aan hunne vruchten en menschen door hunne werken; en deze groote vergadering is een kenteeken van de werkzaamheden van de Heiligen. Hij verklaarde hoe de Heiligen vergaderd waren van uit alle natiën, naar het Westen gegaan zijn; het land dat toen eene woestijn was overwonnen en bebouwde en bloeiend maakten als een roos, terwijl mannen de wereld ingingen om het Evangelie bekend te maken.

Zij zijn bekend om hun matigheid en industrie, hun lust om in vrede met de wereld te leven. Zij zijn bekend in de staten die rondom Utah liggen en schoone beloftenissen zijn hun gegeven om daar te komen wonen. Ik heb al de leiders van dit volk gekend van het begin. De Heiligen der laatste Dagen zijn waardig geacht om het Priesterschap van God te dragen, zij zijn vertrouwd met deze autoriteit en met recht dezelfde uitte oefenen. In plaats dat een of twee van ieder 400 de macht heeft, elk man heeft aanspraak op dit Priesterschap indien hij leeft volgens den wil van God. Wij hebben op 't oog de verbetering en de zaligmaking der menschen. Eveneens besprak Apostel Lyman het grondbeginsel van het eeuwig huwelijk en het geluk en vrede in de toekomstige wereld voor den getrouwe weggelegd en gaf in korte trekken een overzicht van zijn werk in het Evangelie en van het volk in het algemeen; de plichten van kinderen aan hunne ouders ook als zij in ouderdom zijn.

Wij noodigen menschen uit om te gelooven, zich te bekeeren, en gedoopt te worden uit water en geest, evenals in vroeger dagen. Wij maken de stoutmoedige en goddelijke verklaring dat God wederom Apostelen, en Profeten onder de menschen gezonden heeft, en gelijk Paulus zoo is ons ook geboden om deze dingen aan de wereld bekend te maken. Hij eindigde met de hoop uit te spreken dat de wereld deze leer zou onderzoeken, en de getuigenis van hun eigen landslieden aannemen die deze leer aangenomen hadden. Zij namen de getuigenissen van de vrienden van Christus, van Mattheus, Lukas, Markus en Paulus. Maar wanneer neemt men de getuigenis van Paulus aan, toen hij tegen Christus was of naderhand. Paulus was een vijand des Heeren en later zijn verdediger, maar men geeft geen acht op zijne handelingen voor dezen tijd en neemt aan zijne zendbrieven aan de Romeinen, Epheziërs en Corinthiërs, toen hij was vriendelijk tegenover den Heere.

Is het redelijk om zoo te doen? Hij verlangde dat om dezelfde reden zijne getuigenis van de goddelijkheid der zending van Joseph Smith als een Profet van God zou aangenomen zijn, en dat Johannes de Dooper die opgestaan is en Petrus, Johannes en Jakobus, hem zijn verschenen en het Aäronsche en het Melchize-

deksche Priesterschap aan hem bevestigd, met macht hetzelfde over te geven aan de kinderen op aarde, om hun harten te verblijden. Hij gaf te kennen dat deze woorden door hem werden gesproken in alle eenvoudigheid en ernst en noodigde al de menschen uit deze dingen goed in overweging te nemen, het Evangelie te gehoorzamen en den Vader en den Zoon te leeren kennen. Hij dankte hun voor hun attentie, en zegende hun door macht van den Heere ontvangen. De vergadering werd geëindigd met het zingen van lied 49 „O mijn Vader”. Dankzegging door Pres. Sylvester Q. Cannon.

Deze vergaderingen waren buitengewoon goed bezocht door de Heiligen en vreemden. In de avondvergadering zijnde 565 personen aanwezig, waarvan ongeveer 200 vreemdelingen waren. Een goede geest heerschte, zoodat allen zich rijkelijk beloond gevoelden door de goedheid des Heeren. Op Zaterdag den 18en werd een Priesterschap vergadering gehouden, waarin de verslagen door de zendelingen gegeven werden, en alwaar zij van Apostel Francis M. Lyman en President Sylvester Q. Cannon, woorden van aanmoediging, degelijken raad en onderrichting ontvingen, welke dienen zullen tot grootere bevordering en uitbreiding van het werk des Heeren.

SECR. L. T. WHITNEY.

Voorbestemming en Voorverordineering.

Voorbestemming is een Christelijk theologisch woord en beteekent in zijne uiterste uitlegging dat het door God is geboden en van alle eeuwigheid onveranderlijk beslist is geworden, dat van de menschelijke familie sommigen tot geluk en de anderen tot ellende bestemd zijn; deze twee zijn onafhankelijk van eenige daad des menschen, hetzij goed of kwaad.

De Hervorming welke plaats had in de zestiende eeuw, was ongetwijfeld te weeg gebracht naar den wil des Almachtigen; toch vele uiterste en afwijkende uiteenlopende bedoelingen waren door de hervormers van dien tijd onderhouden en onderwezen. Onder de leeringen door een der hervormers — Johannes Calvijn — van dat tijdperk geleerd, is het volgende: „Diegenen welke God tot het leven uitverkoren had, riep Hij krachtdadig tot zaligheid en bewaarde ze in vooruitgaand geloof tot het einde.” Terwijl diegenen welke tot verdoemenis voorbestemd of verordineerd waren, ontvingen niet van deze zaligmakende genade. Kleine kinderen waren geboren geworden” zeide hij, „met hunne eigene verdoemenis op hen en zijn niet schuldig door die van anderen, maar door hun eigen fout; alhoewel zij de vruchten van goddeloosheid niet hebben voortgebracht noch tentoongesteld”. Hieruit is de conclusie gevormd en de leer onderricht in de Calvinistische wereld, dat „er zijn kinderen in de hel maar eene span lang.”

Josephus zeide dat „Farizeërs en Esseërs gingen zoo ver op dit punt dat zij nauwelijks plaats genoeg lieten voor menschelijke vrijheid.” Terwijl de Sadduceërs namen het tegenovergestelde idee,

dat zij verloochenden gansch de voorbestemming. Jacobus Arminius, de stichter van de Arminiaansche leer, heeft dit denkbeeld van het onderwerp dat „God voorkende eenvoudig wie zou zalig worden, en maakt de zaligheid voorwaardelijk op het gebruik, hetwelk de mensch maakt van de middelen van genade.”

De leer van voorordineering is niet alleen schriftuurlijk maar is van de bron aller waarheid voortgekomen. En wanneer nauwkeurig wordt verstaan hare overeenkomst en waarachtigheid, dan is zij dadelijk bemerkt en aangenomen. De Profeet Joseph Smith verklaarde dat „elke man die eene roeping heeft om tot de inwoners der wereld te bedienen, was tot dat doeleinde verordineerd in den grooten raad des hemels voor de wereld was.”

De keuze door onzen Vader gemaakt van zekere geesten om verantwoordelijke positiën in het priesterschap op aarde te bekleden, was ongetwijfeld gemaakt om reden hunne bewezene getrouwheid, zoowel als erkende bekwaamheid voor dezelve; toch moet het toegegeven worden, dat zulke aanstellingen niet bepaalden den graad, noch hunne standvastigheid zeker maakte, in hunnen tweeden staat. Terwijl de veronderstelling mag toegegeven worden dat standvastigheid in den eersten staat is een tamelijk goede wijsvinger tot gelijke getrouwheid in den tweeden staat, toch moet de proef gemaakt, en de toetsen toegepast worden, vóór die oprechtheid welke alleen aannemelijk is bij God, kan erkend worden.

Hoewel er drie verschillende en gescheidene Staten van bestaan zijn: de verledene, de tegenwoordige, en de toekomstige, toch is iedereen met de anderen in nauwe betrekking. De eerste grootelijks, indien niet in het geheel, bepalende de tweede, zoo wel als de tweede bepalende de derde. Elke staat van bestaan, echter, ontdekkende dit feit, dat de mensch in de oefening van zijnen vrijen wil maakte in het verledene en maakt in het tegenwoordige voor zich zelve zijne eigene toekomst.

Voorbestemming, als verstaan en uitgelegd door Christendom is eene valsche leer. Voorordineering is eene zegening opgedragen van den hemel, en is van den aard van belooning voor bewezene getrouwheid en oprechtheid. Het strekt niet verder dan de aanstelling zelve; dientengevolge, het waarborgt niets betreffende de toekomst van die aanstelling, want getrouwheid alleen bepaalt de toekomst als zij besliste het verledene. De uitverkiezing is de door den hemel gemaakte keuze van diegenen welke verkozen hebben den wil van God te volbrengen en met de machten van zaligheid kunnen toevertrouwd worden. In het bedienen voor de zaligheid van anderen worden zij deelgenooten aan de zegeningen welke zij zoeken te geven. De uitoefening van den vrijen wil door den mensch, was nimmer, en zal nimmer verkort noch verhinderd zijn. Dwang is een element enkel door den booze besteed. Vrijheid van keuze is door den hemel gegeven en zal door den hemel trouw bewaard en behoed zijn; dus de verantwoordelijkheid des menschen tot zijnen God.

Impr. Era.

De Zending in andere Landen.

Het statistiek verslag van de Britsche Zending, Schotland en Ierland inbegrepen, toont aan dat er in die Zending 73 gemeenten zijn en 14 Conferentiën, waarvan 1 is in Schotland, 1 in Ierland en 1 in Walles. 196 Zendelingen zijn aldaar werkzaam, 8 van dat aantal zijn vrouwelijke Zendelingen; gedurende de eerste elf maanden van 1901 zijn er 648 personen gedoopt een goede vooruitgang dus over het vorige jaar. Het getal der ambtenaren en gedoopte leden was op 30 November 1901, 4438, kinderen onder 8 jaren oud 914. Apostel Francis M. Lyman presideert rechtstreeksch over die Zending.

De Duitse Zending over welke Ouderling Hugh J. Cannon President is, toont in het verleden jaar grooten voorspoed. Op den 30 November 1901 waren er in dat veld 113 Zendelingen werkzaam. Gedurende de afgeloopene elf maanden waren 514 personen gedoopt. Er zijn 6 Conferentiën en 35 vertakkingen een totaal van 1548 ambtenaren en leden en 403 kinderen beneden 8 jaren oud.

Het verslag van de Skandinavische Zending wijst aan dat met 154 Zendelingen in dat veld 434 personen gedoopt geworden zijn. De Zending is verdeeld in de drie natiën van Denemarken, Zweden en Noorwegen in elk van die landen zijnde 3 Conferentiën makende een totaal van 9 Conferentiën met 63 vertakkingen in die Zending. Het aantal ambtenaren en leden is 4526 en kinderen onder 8 jaren oud 955, het totaal antal zielen derhalve 5481. Anthon L. Skanchy is de President dier Zending.

De Zwitsersche Zending over welke Ouderling David L. Mc. Donald presideert, heeft een totaal van 914 ambtenaren en leden en 318 kinderen onder acht jaren oud, het totaal aantal zielen zijnde 1232. Met 31 Zendelingen zijn er in de eerste elf maanden van het jaar 1901 156 personen gedoopt geworden.

In de geheele Europeesche Zending gedurende de eerste elf maanden van het jaar 1901 waren er 1992 personen gedoopt, 386 meer dan in de twaalf maanden van het verledene jaar. Dit is het grootste aantal personen gedoopt in Europa in een jaar gedurende de laatste 18 jaren. Het aantal Zendelingen was aan het einde van November l.l. 533. Er zijn in de gansche Zending 12915 ambtenaren en leden en 3169 kinderen onder 8 jaren oud, makende een totaal van 16084 zielen. Apostel Francis M. Lyman is President van de Zending.

I N H O U D:

„Mormonisme”	Blz. 33	Het Bezoek van President Lyman	Blz. 41
Het Boek van Mormon (Vervolg)	„ 36	Rotterdamsche Conferentie	„ 42
Ontslag en Benoemingen	„ 40	Voorbestemming en Voorverordineering	„ 46
Aphorismen	„ 40	De Zending in andere Landen	„ 48

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.